

Casa fără mamă

Balan Tiberiu

Și tu ești mai bătrân acum, și singur,
Și doar privind, o poză veche-n ramă,
Ți-ai amintit, îndurerat de vreme,
Că ai rămas în casă fără mamă.

Și ai pornit să-i pui o lumânare,
Și o aprinzi ca propria ta rană,
Și iar te simți, mult mai bătrân și parcă,
Te ia din nou, cumplitul dor de mamă.

Mai treci la vechea casă de sub pantă,
Dar nimenea acasă nu te cheamă,
Ușa închisă, perdelele sunt trase,
De-acolo, a plecat spre cer o mamă.

Privești închis în tine, înspre zare,
Și un fior îți trece-ncet prin palmă.
Acum, mai singur, stând pe banca rece,
Ți-e dor, ireversibil, trist, de mamă...